

1 Mei 1957

No. 13161.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van W te Y tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Breda van 23 November 1956, betreffende den aan hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1953;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, die over het jaar 1953 werd aangeslagen in de inkomstenbelasting naar een inkomen van f.40.984,-, na vergeefse reclame zich heeft gewend tot den Raad van Beroep, die de beschikking van den Inspecteur heeft bevestigd, uit overweging:

"dat het enig geschilpunt hetwelk partijen verdeeld houdt betreft de vraag of de Inspecteur, gelijk door hem is betoogd, doch door belanghebbende is betwist, in de omstandigheid dat belanghebbende - van beroep medicus - bij een door de Rijksaccountantsdienst ingesteld boekenonderzoek niet al zijn boeken met aantekeningen betreffende nota's en betalingen en met name niet het patiëntenboek, waarin naast medische ook financiële gegevens voorkomen, ter inzage heeft verstrekt, terecht aanleiding heeft gevonden om op de door belanghebbende gedane aangifte een correctie toe te passen van f.500,-;

dat belanghebbende zich op het standpunt stelt, dat een medicus niet gehouden is tot de in artikel 74, laatste lid, der Wet op de Inkomstenbelasting 1914 aan een reclamant opgelegde verplichting om desgevraagd de Inspecteur of een of meer door deze daartoe aangewezen ambtenaren, inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen; zulks evenwel naar 's Raads oordeel ten onrechte;

dat belanghebbende zich tot staving van dit standpunt heeft beroepen op het bepaalde in artikel 70, 2e lid der Wet, naar luid waarvan de aangever, die ingevolge

de Wet verplicht is boek te houden, desgevraagd verplicht is de Inspecteur of een of meer door deze aangewezen ambtenaren, inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, die tot staving der aangifte of zijner nadere beweringen kunnen dienen;

dat aan belanghebbende kan worden toegegeven, dat laatstbedoelde verplichting niet rust op een arts, die immers ingevolge de Wet niet verplicht is boek te houden, doch artikel 74 in tegenstelling tot artikel 70 ziet op alle belastingplichtigen;

dat het dan ook aan belanghebbende, die naar tussen partijen in confesso is, hoewel daartoe ingevolge de Wet niet verplicht, niettemin een boekhouding heeft, niet vrijstaat zich aan de in artikel 74 omschreven verplichting tot het ter inzage geven van een deel zijner administratie en in het bijzonder het patiëntenboek, te onttrekken, kunnende een belastingplichtige voor een weigering om te voldoen aan de verplichtingen ingevolge artikel 74 zich naar luid van artikel 80, derde lid, der Wet niet met vrucht beroepen op de omstandigheid, dat hij uit hoofde van zijn stand, zijn beroep of zijn ambt tot geheimhouding verplicht is, zelfs al mocht deze hem in enig wetsvoorschrift zijn opgelegd;

dat belanghebbende mitsdien niet gezegd kan worden te hebben voldaan aan de op hem krachtens artikel 74 voornoemd rustende verplichting en de aanslag naar luid van artikel 80, 1e lid, der Wet behoort te worden gehandhaafd, zoals hij laatstelijk is vastgesteld, zijnde de Raad niet gebleken dat en in hoeverre hij onjuist zoude zijn;”

Overwegende dat belanghebbende tegen deze uitspraak als middelen van cassatie heeft voorgesteld:

1e. schending van artikel 16 van de wet van 19 December 1914 Staatsblad 564, doordat de uitspraak niet voldoende met redenen is omkleed, omdat:

a. over een beroep op artikel 2 van de wet van 23 April 1952, Staatsblad no. 191, geen uitspraak is gedaan;

b. omdat de Raad onbeantwoord heeft gelaten de vraag, of de financiële en medische administratie in dit geval zó is gesplitst dat de financiële administratie volledig aan de doeleinden van de belastingadministratie tegemoetkomende controlemogelijkheden biedt en belanghebbende daarom terecht weigert op grond van zijn medische geheimhoudingsplicht de medische administratie ter inzage over te leggen;

c. omdat de Raad van Beroep heeft aangenomen dat een onderzoek is ingesteld conform de bepalingen van artikel 74 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, zonder zulks te onderzoeken;

2e. schending of verkeerde toepassing van artikel 2 van de wet van 23 April 1952, Staatsblad no. 191, doordat de Raad heeft beslist, dat het patiëntenregister behoorde tot de schrifturen, welke bij het boekenonderzoek ter vaststelling van het inkomen moeten worden overgelegd;

3e. verkeerde toepassing van artikel 57 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 doordat de Raad heeft beslist dat de artikelen 70 en 74 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 van toepassing waren, terwijl de verplichting tot het verlenen van inzage in boeken nader is geregeld bij de wet van 23 April 1952, Staatsblad 191;

4e. subsidiair, verkeerde toepassing van artikel 74 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, doordat de Raad ten onrechte heeft aangenomen, dat artikel 74 van deze wet van toepassing was op het aan den Raad voorgelegde geschil en belanghebbende daardoor verplicht was inzage te verlenen van zijn patiëntenregister en voorts dat artikel 74 van genoemde wet uitgebreider strekking heeft dan artikel 70 dier wet;

Overwegende met betrekking tot het eerste middel onder b en het tweede middel:

dat de Raad van Beroep, feitelijk vaststellende, dat in het patiëntenboek van belanghebbende naast medische ook financiële gegevens voorkwamen, alsmede dat dit patiëntenboek deel uitmaakte van belanghebbenden administratie, daarmede kennelijk als zijn oordeel heeft uitgesproken, dat de kennisneming van genoemd patiëntenboek van belang kan zijn voor de vaststelling van de opbrengst van belanghebbendes dokterspraktijk;

dat de Raad van Beroep, uitgaande van dit oordeel, dat, als zijnde van feitelijken aard, in cassatie niet met vrucht kan worden bestreden, terecht heeft beslist, dat belanghebbende gehouden was zijn patiëntenboek aan den Inspecteur ter inzage te verstrekken;

dat derhalve het eerste middel onder b en het tweede middel falen;

Overwegende ten aanzien van het eerste middel onder c:

dat tussen partijen vaststond, dat naar aanleiding van belanghebbenden bezwaarschrift tegen zijn aanslag in de inkomstenbelasting over het onderhavige jaar

de Inspecteur aan belanghebbende heeft gevraagd inzage te verlenen onder meer van zijn patientenboek;

dat op grond daarvan de Raad van Beroep terecht heeft aangenomen, dat door den Inspecteur was gedaan het verzoek tot inzage als bedoeld in artikel 74 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914;

dat derhalve ook dit onderdeel van het middel niet kan slagen;

Overwegende aangaande het eerste middel onder a en het derde middel:

dat artikel 57 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, voorzover te dezen van belang, bepaalt, dat voor de krachtens dit besluit geheven inkomstenbelasting, totdat dienaangaande een nadere regeling zal zijn getroffen, van kracht is Hoofdstuk X van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, handelende over bezwaren tegen den aanslag;

dat in de wet van 23 April 1952, Staatsblad no. 191, geen nadere regeling is getroffen met betrekking tot hetgeen de in genoemd Hoofdstuk X voorkomende artikelen 74 en 80 aangaande bezwaar en beroep inhouden;

dat de Raad van Beroep derhalve terecht deze artikelen nog van toepassing heeft geacht;

dat mitsdien onderdeel a van het eerste middel noch ook het derde middel tot cassatie kan leiden;

Overwegende met betrekking tot het vierde middel:

dat uit den duidelijken tekst van de artikelen 70 en 74 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 blijkt, dat laatstgenoemd artikel een ruimere strekking heeft dan het eerstgenoemde;

dat toch volgens artikel 70 alleen de aangever, die ingevolge de wet verplicht is boek te houden, desgevraagd, gehouden is inzage te verlenen van boeken of andere bescheiden, terwijl artikel 74 die gehoudenheid oplegt aan alle reclamanten, dus ook aan hen, die - gelijk belanghebbende - geen boek behoeven te houden;

dat derhalve dit middel evenmin doel treft;

V e r w e r p t het beroep .

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, van Rijn van Alkemade, Wiarda, van der Loos en Tekenbroek, Raden, en door voornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den eersten Mei 1900 zeven en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Verstraaten.

Verstraaten

Nypels